

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 15.7.2008
COM(2008)447 galīgā redakcija

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PADOMEI UN EIROPAS PARLAMENTAM

Virzība uz ES un Meksikas stratēģisku partnerību

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PADOMEI UN EIROPAS PARLAMENTAM

Virzība uz ES un Meksikas stratēģisku partnerību

1. MEKSIKA PASAULES ARĒNĀ

Meksika ar vairāk nekā 105 miljoniem iedzīvotāju un gandrīz USD 10 000 ienākumiem uz vienu iedzīvotāju ir viena no divām lielākajām tautsaimniecībām Latīņamerikā. Meksika ir Ziemeļamerikas Brīvās tirdzniecības nolīguma (*NAFTA*) dalībniece kopš 1994. gada, un ir noslēgusi vairākus brīvās tirdzniecības nolīgumus (BTN) ar lielākajiem tirdzniecības partneriem. Pašlaik tā ir viena no nedaudzajām jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, kas ir noslēgušas BTN ar ASV, ES un Japānu. Turklāt tā ir noslēgusi nolīgumus ar lielāko daļu Latīņamerikas valstu, EBTA valstīm un Izraēlu. Šis tirdzniecības nolīgumu tīkls aptver tās ārējās tirdzniecības ļoti lielu daļu.

Meksika ir vienīgā Latīņamerikas valsts, kas ir Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) dalībniece, kurai tā pievienojās 1994. gadā. Meksikai kā jaunai tirgus ekonomikas valstij ir svarīga loma ESAO paplašināšanās un pastiprinātas sadarbības procesā ar mērķi iesaistīt citas jaunās tirgus ekonomikas valstis Heiligendammas dialoga procesā. Tā arī ir aktīva Pasaules tirdzniecības organizācijas dalībniece.

Meksikā ir sakārtoti makroekonomikas pamatprincipi. Mūsdienu Latīņamerikā tās attiecības ar starptautiskajām finanšu iestādēm varētu kalpot par paraugu. Meksika ir viens no ārvalstu tiešo ieguldījumu (ĀTI) galvenajiem galamērķiem pasaulē. Kā ĀTI saņēmējvalstij Meksikai ir vislielākie ĀTI uzkrājumi Latīņamerikā (174 miljardi euro). Turklāt Meksika kļūst par vienu no ļoti nedaudzajiem nozīmīgajiem Latīņamerikas ĀTI avotiem trešām valstīm (26,7 miljardi euro), no kurām lielākās ir ASV, ES un atsevišķas Latīņamerikas valstis.

Meksikā pēdējās divās desmitgadēs ir notikušas ievērojamas politiskas un sociālekonomiskas pārmaiņas, un tā ir veikusi būtisku modernizācijas procesu. Tomēr valstī vēl ir vairākas lielas problēmas. Īpaši tai ir jārisina vēsturiska problēma, kas saistīta ar nevienlīdzību un labumu neapmierinošu sadali. Turklāt pēdējās desmitgadēs ir parādījušās atšķirības starp ziemeļiem un dienvidiem izaugsmes un ienākumu ziņā. Šo atšķirību dēļ rodas nozīmīgas iekšējās un ārējās migrācijas plūsmas, no kurām pēdējā galvenokārt ir ASV virzienā. Kopumā vēl joprojām ir jāpalielina sociālās kohēzijas līmenis valstī. Turklāt ir jāgūst turpmāki panākumi tādās jomās kā pārvaldība un cilvēktiesību aizsardzība vietējā līmenī. Meksikai ir arī drošības problēmas, kas izpaužas kā agresīvs organizētās noziedzības vilnis un plaša narkotiku tirdzniecība. Ekonomikā galvenās problēmas ir tirgus konkurētspējas un konkurences jomā, īpaši tādās būtiskās tīkla nozarēs kā telekomunikācijas un fiskālo reformu īstenošanā, lai mazinātu budžeta atkarību no naftas nozares ieņēmumiem.

Pašreizējām problēmām un pārbaudījumiem, ar ko jāsaskaras Meksikai, tomēr nevajadzētu mazināt to pārmaiņu nozīmību, kuras valstī jau notikušas pēdējos divos gadu desmitos. Meksikā ir notikusi ievērojama izaugsme visās jomās, tai vēl ir liels izmantojamais potenciāls, un tā loma pasaules mērogā arvien pieaug.

Būtiska Meksikas priekšrocība Latīņamerikā ir tās stratēģiskais ģeogrāfiskais stāvoklis pie ASV robežas. Meksika ir nozīmīga politisko, ekonomisko un kultūras procesu dalībniece Latīņamerikā, un paredzams, ka laika gaitā pieaugs tās loma pasaules mērogā. Meksikas ekonomika ir pilnībā integrēta *NAFTA*, un tās bagāto kultūru pazīst visā Latīņamerikā. Meksika patiesi ir kultūras, politisks un fizisks tilts starp Ziemeļameriku un Latīņameriku un zināmā mērā arī starp industrializētām valstīm un jaunajām tirgus ekonomikas valstīm.

Meksikas kā tilta loma ir viena no tās galvenajām priekšrocībām saistībā ar augošu daudzpusīgu un daudz kultūru starptautisko sabiedrību. Tagad, kad Meksikas ekonomiskā ietekme kļūst arvien jūtama, tā ieņem pārliecinošāku nostāju un tiecas pēc aktīvākas lomas mūsdienu strauji mainīgajā starptautiskajā sabiedrībā.

Šī jaunā pašpārliecība ir būtisks solis attīstībā salīdzinājumā ar iepriekšējo situāciju, kad vēsturisku un ģeopolitisku apsvērumu dēļ Meksika tradicionāli ieņēma piesardzīgu nostāju starptautiskos jautājumos. Tomēr arī agrāk Meksika pastāvīgi uzsvēra daudzpusīguma nozīmi, kura ir šai valstij raksturīga nostāja, kas laika gaitā kļuvusi vēl stingrāka. Meksika konsekventi ir bijusi aktīva ANO dalībniece un atbalstītāja. Tā ir desmitajā vietā pasaulē ieguldījumu ziņā ANO budžetā. Faktiski Meksikas finansiālais ieguldījums ANO budžetā ir lielākais Latīņamerikā, un tā viena pati nodrošina aptuveni 50 % no reģiona kopējām finanšu iemaksām šajā organizācijā.

2. ES UN MEKSIKA

Pagājušā gadsimta deviņdesmito gadu vidū Eiropas Savienība vienojās par ekonomisko partnerattiecību, politiskās koordinācijas un sadarbības nolīgumu ar Meksiku, kas tika parakstīts 1997. gadā un stājās spēkā 2000. gadā. Šis nolīgums – turpmāk tekstā „Vispārējais nolīgums” – paredzēja atbilstošu pamatu ES un Meksikas politisko attiecību padziļināšanai un nostiprināšanai (skatīt 1. PIELIKUMU). Nolīgumam ir trīs galvenie pīlāri: politisks dialogs, tirdzniecība un sadarbība. Tas arī ļāva ES nostiprināt savas ekonomiskās un komerciālās pozīcijas Meksikā, kuras kopš *NAFTA* spēkā stāšanās 1994. gadā bija diezgan saspringtas.

Kopš 2004. gada beigām, balstoties uz ES un Meksikas ekonomisko saišu paplašināšanos, ES iestādes un Meksika nolēma apvienot centienus, lai veidotu aktīvākus augsta līmeņa sakarus. Šis process kulmināciju sasniedza 2007. gada aprīlī, kad ES un Meksikas Apvienotās padomes sanāsmē puses atzina, ka to divpusējās attiecībās ir notikušas būtiskas kvalitatīvas pārmaiņas un ir nostiprinājušās savstarpējās saites. Dažādas ES dalībvalstis un Eiropas Komisijas pārstāvji 2007. un 2008. gadā vairākkārt apmeklēja Meksiku oficiālās vizītēs, tostarp 2008. gada maijā, kad Meksiku apmeklēja Eiropas Komisijas priekšsēdētājs. Tajā pašā laikposmā prezidents Kalderons divreiz apceļoja Eiropu, viesojās vairākās Eiropas valstu galvaspilsētās un 2007. gada jūnijā plašā vizītē apmeklēja ES iestādes Briselē. Eiropu plaši apceļoja arī vairāki Meksikas ministri.

Kopš Vispārējā nolīguma spēkā stāšanās un īpaši dažos pēdējos gados starp ES un Meksiku ir izveidojies aktīvs un atklāts politisks dialogs par abas Puses interesējošiem jautājumiem. Šīs norises ir izveidojušas labvēlīgu gaisotni starp ES un Meksiku un radījušas politiskos nosacījumus ciešākam dialogam par globāliem jautājumiem. Šajā saistībā ir radusies vajadzība pēc plašāka un vērienīgāka politiskā pamata starp ES un Meksiku, lai padarītu politisko dialogu par efektīvu instrumentu nostāju saskaņošanai par globāliem jautājumiem, kā arī par citiem jautājumiem, kas ietilpst kopīgo interešu sfērā, daudzpusējos forumos un starptautiskās institūcijās.

Sadarbība ir viens no Vispārējā nolīguma pīlāriem, un atbilstoši tam ES un Meksika īsteno svarīgus un inovatīvus attīstības sadarbības pasākumus. Ir uzsākti politiski dialogi tādās jomās kā vide un klimata pārmaiņas, kā arī sociālā kohēzija. Šo dialogu mērķis ir orientēt sadarbības pasākumus, vienlaikus kalpojot par svarīgu koordinācijas mehānismu starp ES un Meksiku delikātos globālos jautājumos. Patiesībā jautājumā par klimata pārmaiņām Meksika ir pieņēmusi nostāju, kas ir ļoti tuva ES nostājai. Ļoti iespējams, ka līdz šā gada beigām tiks uzsākts arī politisks dialogs par izglītību un kultūru, pamatojoties uz jau esošajām programmām jaunatnes un augstākās izglītības jomā un uz sadarbības instrumentiem, kas nesen izveidoti kultūras jomā.

Pateicoties Meksikas ievērojamām spējām zinātnes un tehnoloģijas jomā un zināšanu struktūras daudzveidībai, tā ir pievilcīgs sadarbības partneris Eiropai. Kopš stājās spēkā ES un Meksikas 2004. gada nozaru nolīgums par zinātnei un tehnoloģiju, ir ievērojami palielinājusies zinātniskā un tehnoloģiskā sadarbība starp ES un Meksiku. Līdztekus tam ir uzsāktas vairākas programmas un iniciatīvas tādas jomās kā cilvēktiesības, kultūra, MVU attīstība, tirdzniecības sekmēšana u.c.

ES un Meksikas divpusējo attiecību pakāpeniskas nostiprināšanas rezultātā tās ir skaidri apzinājušās vajadzību veidot ciešākas divpusējās politiskās saites un jo īpaši izveidot „stratēģisku partnerību”. No Meksikas viedokļa attiecības ar ES ir būtisks faktors, lai dažādotu un līdzsvarotu tās starptautiskās attiecības.

3. ES UN MEKSIKAS STRATĒĢISKĀS PARTNERĪBAS LOĢISKAIS PAMATOJUMS

Pastāv vairāki pamatoti iemesli, lai ES izvēlētos Meksiku par stratēģisko partneri. Meksika ir globālo procesu dalībniece, tā aktīvi darbojas G8 + G5 grupā, un tai ir aktīva loma Heiligendammā procesā¹. Tās nozīmīgums un ietekme laika gaitā, iespējams, pieaugs, pārsniedzot Latīņamerikas robežas. ES ir auglīgas divpusējas attiecības ar Meksiku, un pēdējos gados tās ir devušas būtiskus rezultātus un panākumus. Turklāt ES un Meksikai ir daudz kopīgu pamatvērtību un ciešas vēsturiskās un kultūras saites.

Vispārējais nolīgums ir divpusējs instruments, kam piemīt plašs potenciāls, bet stratēģiskā partnera statuss ir īpaši paredzēts tam, lai, izmantojot partnervalsts iespējas, būtiski ietekmētu jautājumus pasaules mērogā. Tāpēc Eiropas Komisija uzskata, ka ir politiski saprātīgi visus G5 grupas dalībniekus uzskatīt par stratēģiskiem partneriem.

Tīri politiskā izteiksmē, paaugstinot divpusējās attiecības līdz stratēģiskā partnera statusam, tās veidotos labvēlīgākā gaisotnē un augstākā līmenī un piešķirtu jaunu dinamikas avotu mūsu sadarbībai. Tomēr galvenais iemesls stratēģiskas partnerības izveidei ar Meksiku ir iespēja turpmāk nostiprināt mūsu sadarbību svarīgos daudzpusējos forumos un institūcijās. Stratēģiskā partnerība ievērojami pastiprinātu ES un Meksikas sadarbību globālos jautājumos. Sadarbība ar Meksiku var izrādīties īpaši noderīga, ņemot vērā šīs valsts daudzdimensiju „tilta” raksturu. Meksika ir attīstījusi spēju līdzsvarot ESAO priekšstatus ar jaunattīstības valsts jautājumiem, un tas var būt lietderīgs faktors, lai panāktu vienprātību globālā mērogā. Tuvākas attiecības ar Meksiku varētu atvieglot arī vienprātības panākšanu starp ES un Latīņamerikas valstīm svarīgos reģionālos jautājumos.

Saistībā ar daudzpusējām attiecībām ES un Meksikai tādēļ ir jācenšas panākt kopīgu izpratni par globāliem un reģionāliem jautājumiem un kopīgi jāveic praktiski pasākumi, lai labāk veidotu globalizāciju.

¹ Heiligendammā G8 valstu vadītāji un Brazīlijas, Ķīnas, Indijas, Meksikas un Dienvidāfrikas vadītāji, kas apvienojās grupā *Outreach 5* (bijusī O5, tagad G5), nolēma uzsākt jauna veida tematiski virzītu formālu un strukturētu dialogu. Šā dialoga, kas kopš tā laika nosaukts par *Heiligendammā procesu*, mērķis ir nostiprināt **kopīgu izpratni** par izšķiroši svarīgām jomām **pasaules mēroga ekonomikas pārvaldībā** un izveidot kopīgu pamatu un praktiskus turpmākos pasākumus, īstenojot **kopīgus centienus labāk veidot globalizāciju**. G8 + G5 nolēma šajā dialogā pievērsties četriem jautājumiem: **inovācija un intelektuālā īpašuma tiesības** (inovācijas veicināšana un aizsardzība), **ieguldījumi un sociālā atbildība** (pārrobežu ieguldījumu un atbildīgas uzņēmējdarbības veicināšana); **attīstība** (kopīga izpratne, atbalsta efektivitāte); **energoefektivitāte** (zināšanu apmaiņā nolūkā uzlabot energoefektivitāti un sadarbība tehnoloģijas jomā nolūkā veicināt CO2 emisiju samazināšanu).

4. STRATĒGISKĀ PARTNERĪBA - DIVU LĪMEŅU MEHĀNISMS

Nemot vērā iepriekš minēto, stratēģiskās partnerības galvenais mērķis būs panākt, lai Meksika un ES darbotos kā globāli sabiedrotie visos svarīgākajos daudzpusējos forumos un institūcijās.

Praksē stratēģiskajai partnerībai būs ietekme divos līmeņos. Pirmkārt, tā nostiprinās ES un Meksikas sadarbību daudzpusējā līmenī globālos jautājumos. Otrkārt, tā dos papildu politisku stimulu divpusēju attiecību un iniciatīvu attīstībai.

Tādējādi stratēģiskā partnerība tiks īstenota, balstoties uz pašpastiprinošu divu līmeņu mehānismu – divpusēji dialogi un sadarbība notiks spēkā esošā nolīguma juridiskās un praktiskās sistēmas ietvaros, un to pastiprinās jaunizveidotā politiskā sistēma un no tas izrietošā dinamika. Šie dialogi un sadarbība tuvinās ekspertus, civildienesta ierēdņus un politikas veidotājus un atvieglos to apmaiņu. Tas savukārt veicinās sadarbību globālos jautājumos atbilstošajās jomās.

Jaunajā politiskajā kontekstā, ko radīs stratēģiskā partnerība, ES un Meksikai būs vairāk iespēju padziļināti risināt delikātus jautājumus, pat vietējos. Tas ļaus pusēm labāk un enerģiskāk aizsargāt tādas kopīgās vērtības kā cilvēktiesības, demokrātija, tiesiskums, laba pārvaldība un tiesiskā aizsardzība.

5. PIEVIENOTĀ VĒRTĪBA – ES UN MEKSIKAS SADARBĪBA GLOBĀLOS JAUTĀJUMOS

ES un Meksikai jau ir kopīgas vērtības, viedokļi un redzējums. No ES viedokļa raugoties, Meksika ir „līdzīgi domājoša valsts”. Daudzpusējos forumos Meksika bieži tiecas ieņemt nostāju, kas ir ļoti tuva ES nostājai. Stratēģiskajai partnerībai jāpalīdz vēl vairāk nostiprināt šo tendenci, nodrošinot stingru politisku sistēmu un tādējādi veicinot dialogu un sadarbību starp ES un Meksiku.

Stratēģiskā partnerība ar Meksiku būs vērsta ne tikai uz to, lai izveidotu kopīgu darba kārtību vai konkrētu rīcības plānu, tā atbalstīs arī konsultāciju un sadarbības metodikas pieņemšanu. Tā rezultātā vajadzētu veidoties jauna veida savstarpējai iejūtībai, kas liek pusēm pievērst pienācīgu uzmanību savām attiecīgajām interesēm un problēmām ikreiz, kad jāizvēlas nostāja globālos jautājumos.

Globālo jautājumu programma attīstās. Pēdējos gados starptautiskajai sabiedrībai nācās saskarties ar vairākām globāla mēroga problēmām, sākot ar terorismu, klimata pārmaiņām un starptautiskā finanšu tirgus svārstībām un beidzot ar naftas un pārtikas cenu pieaugumu utt. Šajā posmā ir svarīgi nevis uzskaitīt sadarbības jomas, bet veidot konsultāciju un sadarbības ieradumus, izstrādāt refleksu, lai ņemtu vērā attiecīgos viedokļus un bažas, izstrādājot un pieņemot nostāju konkrētos globālos jautājumos. Pastāv vairākas globāla mēroga problēmas, kuru risināšanā jau tagad ir skaidri jūtama vajadzība pēc ES un Meksikas efektīvas sadarbības un kur dažādos gadījumos jau tiek veidota sadarbība saskaņā ar spēkā esošo nolīgumu. Tomēr iepriekš paskaidroto iemeslu dēļ šis saraksts nav un nevar būt izsmēļošs. Šobrīd galvenās jomas, kurās vajadzīga rīcības saskaņošana, ir šādas.

1. *Politiski jautājumi*, piemēram, daudzpusēja pieeja, cilvēktiesības, tiesiskums, kultūras dialogs, Latīņamerika, reģionālā integrācija, *Rio* grupa.
2. *Drošības jautājumi*, piemēram, cīņa pret terorismu, bankrotējušas valstis, organizētā noziedzība, narkotiku un cilvēku tirdzniecība.
3. *Vides jautājumi*, piemēram, klimata pārmaiņas, dabas katastrofas, cīņa pret zivju krājumu pārmērīgu izmantošanu.

4. *Sociālekonomiski jautājumi*, piemēram, attīstības politika, ieguldījumi un sociālā atbildība, inovācija un intelektuālā īpašuma tiesības, atvērti tirgi, sociālās politikas virzieni, pienācīgs darbs/sociālā aizsardzība, migrācija, nabadzība, globālā makrofinansiālā stabilitāte, laba pārvaldība nodokļu jomā, energoapgādes drošība, ilgtspējīgums un uzlabota efektivitāte, pārtikas cenas, zivsaimniecība, jūrniecības politika un okeānu pārvaldība, un transporta problēmas, kas skar kopīgas intereses.

6. POZITĪVA IETEKME UZ DIVPUSĒJIEM JAUTĀJUMIEM

Paredzams, ka jaunā politiskā dinamika, ko radīs ES un Meksikas stratēģiskās partnerības izveide, pozitīvi ietekmēs arī īpašus ES un Meksikas divpusējos jautājumus. Gaidāmi panākumi tādās jomās kā sociālā un ekonomiskā sadarbība, sadarbība cilvēktiesību jomā, kultūras apmaiņa, sadarbība izglītības, tirdzniecības, konkurences un civilās aviācijas jomās. Tai vajadzētu arī palīdzēt labāk izmantot to potenciālu tirdzniecības un ieguldījumu jomā, ko piedāvā Vispārējais nolīgums.

7. INSTITUCIONĀLAIS REŽĪMS

Pašreizējā institucionālā struktūra, kas izveidota saskaņā ar ES un Meksikas Vispārējo nolīgumu, ir apliecinājusi savu dzīvotspēju un efektivitāti. Šajā struktūrā ir gūti daudzi panākumi, kuru rezultātā izveidojušās labas pašreizējās attiecības.

Stratēģiskajai partnerībai ir jāpiešķir jauns gars pašreizējās sistēmas darbībai. Pusēm ir jāizvairās no papildu komiteju un struktūru veidošanas, ja vien tas nav patiešām vajadzīgs. *Apvienotās padomes* un *apvienotās komitejas* ir piemēroti koordinācijas mehānismi. Vienīgās izmaiņas, kas ir jāievieš pēc tam, kad stāsies spēkā ES un Meksikas stratēģiskā partnerība, būs programmu pielāgojumi, lai sniegtu papildu iespējas attiecīgo globālo jautājumu koordinācijai. Turklāt, lai nodrošinātu nepārtrauktību un pienācīgu pārraudzību, apvienotajā komitejā ir jāizveido racionāls un pastāvīgs tieša dialoga mehānisms augstākajā oficiālajā līmenī. Tāpat arī ir jāparedz iespēja sasaukt īpašas *ad hoc koordinācijas sanāksmes*, kad rodas vajadzība saskaņot nostājas, ko pieņems starptautiskos forumos.

ES un Meksikas galotņu sanāksmēm prezidentu līmenī ir jāturpina pašreizējā prakse, tām ir jānotiek reizi divos gados, un tām ir jāpiešķir oficiāls statuss. Jāpaplašina to darba kārtība un jāpagarina to ilgums, lai dotu iespēju visaptverošam politiskam dialogam un nodrošinātu attiecīgo aktuālo jautājumu pienācīgu politisko koordināciju.

Tāpēc papildus oficiāla statusa piešķiršanai ES un Meksikas galotņu sanāksmēm lielākās izmaiņas, kas ir jāievieš, būtu biežāka informācijas apmaiņa operatīvā līmenī. ES un Meksikas vēstniekiem ir jāizveido ieradums biežāk kontaktēties ar uzņēmējām valstīm pat tad, ja tās atrodas ārpus Latīņamerikas vai Eiropas reģioniem. Vēstniekiem, misiju vadītājiem un ekspertiem, kas norīkoti darbā ANO valstu galvaspilsētās, būtu īpaši jānodarbojas ar koordinēšanu, lai piedalītos ANO forumos un debatēs. Laika gaitā, pateicoties dialogam par īpašiem jautājumiem vēstniecību līmenī starp diplomātiem un ekspertiem, veidotos plašākas pazīšanās, kas virzītu uz to, ka ilgtermiņā tiek pieņemta „domubiedru” pieeja problēmām. Tas pats attiecas arī uz kontaktiem un apmaiņu civildienesta ierēdņu un ekspertu līmenī pašreizējās sadarbības ietvaros starp ES un Meksiku.

8. SECINĀJUMS

Balstoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem un argumentiem, Komisija iesaka izveidot stratēģisku partnerību starp Eiropas Savienību un Meksiku.

1. PIELIKUMS

ES UN MEKSIKAS TIESISKĀ, INSTITUCIONĀLĀ UN DARBĪBAS STRUKTŪRA

Juridiski divpusējās attiecības reglamentē Vispārējais nolīgums, kas piešķir oficiālu statusu regulāram augsta līmeņa politiskam dialogam. Meksikai un Eiropas Savienībai ir divi forumi, kuros var koordinēt un uzraudzīt to attiecības un piešķirt tām politisku stimulu, - *apvienotās padomes* ministru līmenī, kuru sanāksmes notiek reizi divos gados, un *apvienotās komitejas* ministru vietnieku vai augstāko amatpersonu līmenī, kuru sanāksmes notiek reizi gadā.

Turklāt, lai celtu divpusējo attiecību politisko prestižu un uzturētu regulārus kontaktus visaugstākajā līmenī, ES un Meksika ir izveidojušas praksi, saskaņā ar kuru reizi divos gados notiek *prezidentu samiti*.

ES un Meksika ir izveidojušas arī aktīvu dialogu starp parlamentiem ES un Meksikas Apvienotās parlamentārās komitejas ietvaros, kuras sanāksmes notiek divreiz gadā.

Pateicoties Vispārējam nolīgumam, ir radīta plaša brīvās tirdzniecības zona starp Meksiku un ES, kura ietver gan preču, gan pakalpojumu tirdzniecību. Kopš nolīguma spēkā stāšanās divpusējā tirdzniecība starp ES un Meksiku ir palielinājusies vairāk nekā par 100 %. Rezultātā Meksika ir kļuvusi par vienu no vissvarīgākajiem ES tirdzniecības partneriem Latīņamerikā, un tai ir ievērojamas izaugsmes iespējas. ES ir Meksikas otrais lielākais tirdzniecības partneris pēc ASV.

Vispārējais nolīgums starp ES un Meksiku aptver ne tikai tirdzniecību, bet ekonomikas jautājumu plašu spektru. ES ārvalstu tiešo ieguldījumu plūsmas ir palielinājušās par 120 %, un tagad ES ir otrais lielākais ieguldītājs Meksikā pēc Amerikas Savienotajām Valstīm. Jauns pamatnolīgums starp Meksiku un EIB tika parakstīts 2006. gadā, un tajā ir paredzēta sadarbība infrastruktūras un vides jomā.

Turklāt nolīgumā ir vairākas pārskatīšanas klauzulas, kuru mērķis ir vēl vairāk liberalizēt tirdzniecības attiecības starp ES un Meksiku pakalpojumu, ieguldījumu un lauksaimniecības produktu jomā. Puses 2004. gada novembrī vienojās sākt sarunas, lai izpildītu šīs vienošanās. Kad sarunas būs pabeigtas, tiks radīta dinamiskāka vide uzņēmējiem, kura lietderīgi papildinās jau esošās tirgus piekļuves iespējas.

ES un Meksika ir izveidojušas aktīvu attīstības sadarbību. Ņemot vērā to, ka Meksika ir valsts ar augstākiem vidējiem ienākumiem, laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam ir paredzēts orientējošs piešķīrums 55 miljonu euro apmērā saskaņā ar attīstības sadarbības finansēšanas instrumentu (*DCI*). Ir noteiktas trīs galvenās nozares sadarbībai: sociālā kohēzija, ilgtspējīga ekonomika un konkurētspēja, un izglītība un kultūra. Šīs trīs galvenās nozares ir saistītas ar dažādiem starpdisciplīnu jautājumiem, kurus nepieciešams integrēt, īpaši ar cilvēktiesību, dzimumu līdztiesības un vides jautājumiem. ES un Meksikas sadarbība balstās uz inovatīvu instrumentu – politiskiem dialogiem -, un tās mērķis ir sniegt kvalitatīvu ieguldījumu un atbalstu Meksikas attīstībai, daloties attiecīgajā pieredzē un nododot šo pieredzi un paraugpraksi, lai to piemērotu konkrētajiem vietējiem apstākļiem. Sapašanās memorandu, kas ļauj īstenot sadarbību laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam, parakstīja 2007. gada 6. jūnijā.

2. PIELIKUMS

Oficiālais nosaukums:	Meksikas Savienotās Valstis
Galvaspilsēta:	Mehiko (federālais apgabals)
Platība:	1 972 550 km ²
Iedzīvotāju skaits:	105 790 725 (2007. g.)
Oficiālā valoda:	spāņu / 56 vietējās valodas
Valūta:	peso
Valsts iekārta:	federatīva republika
Administratīvais iedalījums:	31 pavalsts un 1 federālais apgabals
Valdības vadītājs (prezidents)	Felipe Kalderons (PAN)
Prezidenta un likumdevēja vēlēšanas:	likumdevēja – 2009. gada jūlijā, prezidenta – 2012. gada jūlijā
IKP uz vienu iedzīvotāju:	USD 9669 (2007. g.)
IKP kopā:	1022,93 miljardi ASV dolāru
IKP pieaugums:	3,2 %
Inflācija:	3,8 %